

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

עפ"ז משמעות הפסוק היא: אך רק על-ידי עבודה באופן של גורל – ניתן להמשיך ארץ אור הסובב כל עלמין. (אור התורה עמ' א'נט)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את המת" (כה יא) מהי הגדולה המיוחדת במעשה פנחס בן אלעזר? אם גדולת מעשהו הייתה בכך שמסר את נפשו הרי נדב ואביהו מסרו את נפשם לפניו?

אלא הביאור בזה: נדב ואביהו – עבדו את הקב"ה באופן של "רצוא" בלבד דהיינו כל מטרתם הייתה להתעלות באופן בלתי גבולי עד כדי-כך שלא רצו להישאר בעולם הגשמי ומסרו נפשם לה' בהגיעם לכלות הנפש.

פנחס לעומתם לא מסר את נפשו למטרות התעלות אישית. הוא לא הפך לצאת מגבולות העולם אלא דווקא להיות בו ולקיים את רצון ה' והיות שקיום רצון ה' בהודמנות זו היה כרוך במסירות נפש מסר את נפשו. זוהי מסירות נפש אמיתית. (המשך תער"ב)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

"ביום השמיני עצרת תהיה לכם" (כט לה) יום – גילויים. שמיני – מלשון שמן ודשן. עצרת – עיכוב ועצירה.

כל הגילויים הנעלים של חודש תשרי נעצרים "לכם" – עבור נשמות ישראל.

(99 המאמרים תש"ב עמ' 37)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

"אך בגורל יחלק את הארץ" (כו נה) "חלוקת הארץ" במונחה הרוחני מתבצעת באותו אופן שמתבצעת חלוקת הארץ הגשמית.

והיינו: לכל יהודי יש חלק בתורה ובמצוות שבו עליו להיות "זהיר טפ"י" חלק זה ניתן ליהודי בגורל היינו באופן של למעלה מטעם ודעת.

(לקו"ש ח"ב פרשת פנחס)

כ"ק אדמו"ר הזקן

"צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי... ואמרת להם זה האשה..." (כה ב)

מדוע נאמר ב' פעמים "ואמרת"?

קיום המצוות צריך להעשות באמצעות כל שלושת הלבושים: מחשבה דיבור ומעשה.

בעניין הקורבנות הדבר בא לידי ביטוי כדלהלן: מחשבה – זו תפלה עבודה שבלב שכנגד הקורבנות. דיבור – לימוד תורת הקורבנות – "כל העוסק בתורת עולה". מעשה – עבודת הקרבת הקורבן על גבי מזבח.

– עניין זה מרומז בכפילות המילה "ואמרת": "צו את בני ישראל ואמרת אליהם" קאי על בחינת מחשבה ודיבור. "ואמרת אליהם זה האשה" נאמר על מעשה הקורבן עצמו.

(לקו"ת פרשתנו עה א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

"עולת תמיד העשויה בהר סיני" (כה ו)

מעולם לא הקריבו עולת תמיד בהר סיני אם כן מהי העולה העשויה בהר סיני?

אלא עבודת הקורבנות בכלל ועולת התמיד בפרט מסמלים את עבודת בירור וזיכוך החומר הגשמי והפיכתו לקדושה.

וזהו "עולת תמיד": הכוח לבריור החומר הגשמי "עשויה בהר סיני" – ניתן לבני ישראל במתן תורה שם זכו לגילוי אלוקי נעלה ביותר שהעניק להם את הכח לעבודה זו.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי עמ' א'תרצ)

כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק

"אך בגורל יחלק את הארץ" (כו נה)

גורל – הוא משל לסוג עבודה ה' שלמעלה מטעם ודעת עבודה מצד עצם הנשמה (היות שחלוקה על-פי גורל היא חלוקה שלמעלה מטעם ודעת). ארץ – רומזת לאור הסובב כל עלמין כי ארץ זו אמונה כמ"ש "שכן ארץ ורעה אמונה" ואמונה שייכת רק בדרגה של סובב כל עלמין (היות שבאור ממלא כל עלמין שייך ענין הידיעה).